

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ (ผ่านหัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ)

ตามที่ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุม QA Forum ครั้งที่ 8/2553 ในวันที่ 14 ตุลาคม 2553 ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อุดมย์ วิริยะกุล นั้น ขอแจ้งเรื่องจากที่ประชุมให้ทราบดังนี้

ก. ศาสตราจารย์ นายแพทย์อุดมย์ วิริยะกุล ได้นำลำนาการจัดอันดับ 200 อันดับแรกของมหาวิทยาลัยโลก (The World University Rankings) ที่จัดโดย THES (The Times Higher Education Supplement) มาแจกในที่ประชุมและให้ข้อมูล ดังนี้

1. ที่ผ่านมาการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกของ THES จัดร่วมกับ Quacquarelli Symonds (QS) ปัจจุบันในปี 2010 THES จัดร่วมกับ Thomson Reuters และด้วยเกณฑ์ใหม่ของ THES ซึ่งแตกต่างไปจากเดิม คือ
  - 1) เดิม QS ใช้ตัวบ่งชี้ในเรื่องการมีชื่อเสียง (reputation) โดยการถามอธิการบดีมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ว่า มหาวิทยาลัยได้บังควรติดอันดับ ซึ่งอาจมีการซักวันได้
  - 2) การจัดอันดับครั้งนี้ Thomson Reuters ได้ตัดตัวบ่งชี้ในเรื่องการมีชื่อเสียงออก และใช้ตัวบ่งชี้เรื่องรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้กับมหาวิทยาลัย (income) โดยหันมาเรื่องรายได้มากกว่าการมีชื่อเสียง ดังนั้น โอกาสที่มหาวิทยาลัยไทยจะติด 200 อันดับยาก เพราะถ้าขึ้นกับประมาณที่รัฐสนับสนุนมหาวิทยาลัยอยู่รัฐ ผลการจัดอันดับในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยที่ติดอันดับส่วนมากเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น มหาวิทยาลัย Harvard และมหาวิทยาลัย Yale มีเพียงไม่กี่แห่งที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เช่น มหาวิทยาลัย Tokyo
2. ประเทศที่มหาวิทยาลัยติดอันดับ 200 อันดับ (National Pride) โดยประเทศสหรัฐอเมริกามี 72 แห่ง รองลงมาคือ ประเทศอังกฤษและประเทศเยอรมัน ซึ่งมี 29 และ 14 แห่ง ตามลำดับ
3. การจัดอันดับโลกของ 200 มหาวิทยาลัย อันดับ 1-5 เป็นมหาวิทยาลัยในอเมริกา ดังนี้
  - 1) อันดับ 1 Harvard University
  - 2) อันดับ 2 California Institute of Technology
  - 3) อันดับ 3 Massachusetts Institute of Technology
  - 4) อันดับ 4 Stanford University
  - 5) อันดับ 5 Princeton University
4. การจัดอันดับเฉพาะทาง Engineering and Technology
  - 1) อันดับ 1 California Institute of Technology
  - 2) อันดับ 2 Massachusetts Institute of Technology
  - 3) อันดับ 3 Stanford University
  - 4) อันดับ 4 Princeton University
  - 5) อันดับ 5 University of California, Berkeley
5. การจัดอันดับเฉพาะทาง Physical Sciences
  - 1) อันดับ 1 Harvard University
  - 2) อันดับ 2 California Institute of Technology
  - 3) อันดับ 3 Massachusetts Institute of Technology
  - 4) อันดับ 4 Princeton University
  - 5) อันดับ 5 Stanford University

6. การจัดอันดับเฉพาะทาง Life Science
- 1) อันดับ 1 Massachusetts Institute of Technology
  - 2) อันดับ 2 Harvard University
  - 3) อันดับ 3 Stanford University
  - 4) อันดับ 4 University of Oxford
  - 5) อันดับ 5 Yale University และ University of Cambridge
7. การจัดอันดับเฉพาะทาง Arts and Humanities
- 1) อันดับ 1 Harvard University
  - 2) อันดับ 2 Stanford University
  - 3) อันดับ 3 Princeton University
  - 4) อันดับ 4 University of Chicago
  - 5) อันดับ 5 University of Oxford
- ปี 2009 ที่ผ่านมา มีมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียวของไทยที่ติดอันดับที่ 49 คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งปีนี้ไม่มีมหาวิทยาลัยไทยติดอันดับ
8. การจัดอันดับเฉพาะทาง Clinical, Pre - clinical and Health
- 1) อันดับ 1 Harvard University
  - 2) อันดับ 2 Stanford University
  - 3) อันดับ 3 University of Cambridge
  - 4) อันดับ 4 University of Oxford
  - 5) อันดับ 5 Imperial College London
9. มหาวิทยาลัยที่มีระบบการจัดการเรียนการสอนที่ดีเด่น
- 1) อันดับ 1 Harvard University
  - 2) อันดับ 2 Stanford University
  - 3) อันดับ 3 Massachusetts Institute of Technology
  - 4) อันดับ 4 California Institute of Technology
  - 5) อันดับ 5 Yale University
10. มหาวิทยาลัยที่มีจำนวนนักศึกษา, รายได้ และชื่อเสียง (volume, income and reputation)
- 1) อันดับ 1 University of California, Berkeley
  - 2) อันดับ 2 Harvard University
  - 3) อันดับ 3 Stanford University
  - 4) อันดับ 4 California Institute of Technology
  - 5) อันดับ 5 Princeton University
11. มหาวิทยาลัยที่มีอิทธิพลด้านการวิจัย (research influence)
- 1) อันดับ 1 ถึง 3 มหาวิทยาลัย ได้แก่ California Institute of Technology, Princeton University และ Massachusetts Institute of Technology
  - 2) อันดับ 4 Alexandria University
  - 3) อันดับ 5 University of California, Santa Cruz

12. มหาวิทยาลัยที่มีนวัตกรรม (innovation) ซึ่งมี 6 มหาวิทยาลัยที่ได้อันดับ 1 เท่ากัน คือ
- 1) อันดับ 1 **Pohang University of Science and Technology**
  - 2) อันดับ 2 Johns Hopkins University
  - 3) อันดับ 3 Duke University
  - 4) อันดับ 4 University of Delaware
  - 5) อันดับ 5 Leiden University/Netherland
  - 6) อันดับ 6 Korea Advanced Institute of Science and Technology
13. มหาวิทยาลัยที่มีอาจารย์และนักศึกษา (staff and students)
- 1) อันดับ 1 Ecole Polytechnique Federale de Lausanne
  - 2) อันดับ 2 มี 2 มหาวิทยาลัย ได้แก่ London School of Economics และ University of Innsbruck
  - 3) อันดับ 4 National University of Singapore
  - 4) อันดับ 5 Hong Kong University of Science and Technology
- ข. ศาสตราจารย์ ดร.ชานุณรงค์ พรรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบการพัฒนาเกณฑ์การรับรองมาตรฐานคุณภาพในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2555-2558) ระดับอุดมศึกษา ดังนี้
1. สมศ. ใช้หลักการ **BTS** (Simply Together is Better หรือ Better Together Simplify) คือ
    - 1) **S - Simple** ลดตัวบ่งชี้เท่าที่จำเป็น แต่คงจำนวนจำเพาะ น้อย ขัดเจน จำกัดขั้นใจ ไม่ซับซ้อน และเข้าใจง่าย ตัวบ่งชี้น้อยลง แต่เกณฑ์การประเมินยกขึ้น
    - 2) **T - Together** ทำอย่างไรให้การประกันคุณภาพภายในและภายนอกเชื่อมโยงกัน เช่น ในเรื่องข้อมูล นิยามเวลาในการเก็บข้อมูล (ปีการศึกษา ปีงบประมาณ ปีปฏิทิน หรือรายไตรมาส) ทำอย่างไรให้รายงานการประเมินตนเองสามารถส่งได้ทั้ง สถา. สมศ. และ ก.พ.ร. (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ) โดยทั้ง 3 หน่วยงานได้มีการลงนามร่วมกันว่าจะเป็นการประเมินแบบบูรณาการ เพื่อลดภาระสถานศึกษา โดยรายงานที่เป็น annual report ทุกสถาบันปรับให้เป็น SAR (Self Assessment Report) ฉบับเดียว สำหรับ
      - (1) การประเมินภายในเชิงสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการทุกปี และ สถา. ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 3 ปี
      - (2) โดยเพิ่มตัวบ่งชี้ของ สมศ. สำหรับการประเมินภายนอก ซึ่ง สมศ. มาตรฐานเยี่ยมอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย
      - (3) เพิ่มตัวบ่งชี้ของ ก.พ.ร.
    - 3) **B - Better** ประเมินเพื่อพัฒนา เป็นการแข่งกับตัวเอง โดยเปรียบเทียบคะแนนการประเมินตนเองแต่ละปีว่ามีพัฒนาการหรือไม่ เพราะว่าในปัจจุบันมีผู้ปกครองนักศึกษาร้องเรียนว่าจะส่งบุตรหลานเรียนต่อจะเรียนห้องเรียนมาตรฐานค่าสตร์จะเรียนที่ใดดี และสิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาทำ QA จะเอื้อประโยชน์ให้กับนักศึกษา และผู้ปกครอง
      - (1) **ตัวบ่งชี้พื้นฐาน** เป็นตัวบ่งชี้ที่สถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมี ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลง จะแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ปี เป็นตัวบ่งชี้ที่คิดว่าสำคัญและน่าจะการประเมินในรอบที่ผ่านมา
  2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เป็น 3 กลุ่ม คือ
    - 1) **ตัวบ่งชี้พื้นฐาน** เป็นตัวบ่งชี้ที่สถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมี ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าเปลี่ยนแปลง จะแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 1 ปี เป็นตัวบ่งชี้ที่คิดว่าสำคัญและน่าจะการประเมินในรอบที่ผ่านมา

- 2) **ตัวบ่งชี้ตามอัตลักษณ์** โดยให้แต่ละสถาบันนำเสนอดอกลักษณ์ตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และจุดเด่น ซึ่งเป็นความต่างของแต่ละสถาบัน ซึ่งลำนักวิชาและสถาบันต้องสอดคล้องกัน โดยลำนักวิชาทำหน้าที่ปรัชญา ปณิธาน และวิสัยทัศน์ สอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ลงมติที่ สาอ. (ข้อมูลตามนี้ สาอ. ยอมให้คณาจารย์เลือกต่างจากมหาวิทยาลัยได้ 10%) โดย สาอ. จะรวบรวมจัดส่งให้ สมค. ซึ่งในรอบ 3 นี้ ผู้ประเมินจะมาเยี่ยมชมความสำเร็จของสถาบัน และ สมค. ต้องมีการเลือกกลุ่ม เพื่อให้เชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สาอ. ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามแผนอุดมศึกษาระยะยาวย 15 ปี
- 3) **ตัวบ่งชี้มาตรฐานการส่งเสริม** ที่ผ่านมา สมค. กำหนดตัวบ่งชี้และสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่เพียงพอ สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในเรื่องการชี้นำ การป้องกันและแก้ปัญหาลังคอม ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องมาช่วยกันป้องกัน ซึ่งเนื่อง และแก้ปัญหาลังคอม เช่น ปัญหารือรู้รักสามัคคี การศึกษา ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ หรือการเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ลังคอมอาชีญ ตัวบ่งชี้นี้สามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและตามความต้องการช่วยเหลือลังคอม ซึ่ง สมค. ประกาศเพิ่มเติมได้ทุกปี เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงทุกวัน โดยเมื่อเกิดปัญหา สถาบันการศึกษาจะลุกขึ้นมาทำก่อน
3. เนื่องจากเกณฑ์การประเมินของ สมค. เป็นเกณฑ์กลาง ดังนั้น มีมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งบอกว่า “ไม่ต้องทำอะไรไว้” ผ่านเกณฑ์กลางดังกล่าวแล้ว อยู่ข้อมหาวิทยาลัยมีผลต่อการเตรียมความพร้อม การได้เปรียบหรือเสียเปรียบ อีกทั้งตัวบ่งชี้ของ สมค. เป็นตัวบ่งชี้ขั้นต่ำ หรือเป็นมาตรฐานกลางของประเทศไทย สมค. จึงกำหนดห่วงโซ่คุณภาพมหาวิทยาลัยเข้ามาอยู่ในโครงการ 1 ร่วม 9 คือ 1 สถาบันช่วย 9 สถาบัน (อาจเป็นโรงเรียนพื้นฐาน หรืออาชีวศึกษา หรือมหาวิทยาลัย) ให้เกิด better เรียกว่าการประเมินแบบ outstanding โดยมหาวิทยาลัยที่จะเข้าร่วมต้องมีผลการประเมินในรอบ 2 อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งรวมถึงเป็นเกียรติบัตร หรือประติมภรณ์คุณภาพ (มีคำถามว่า หากในปีถัดไปผลการประเมินไม่ได้คุณภาพ จะนำรางวัลไปตั้งไว้ที่ใด)
- 1) มหาวิทยาลัยที่ได้รับผลการประเมิน รอบ 2 ในระดับดีมาก มีจำนวน 43 แห่ง ซึ่ง สมค. ต้องการให้มหาวิทยาลัยเหล่านี้เสนอมา โดย สมค. จะพิจารณาอีกครั้งว่าจะรับได้เท่าไร (รับได้ไม่หมดทั้ง 43 แห่ง)
  - 2) สมค. จะจับคู่ให้ โดยในระหว่างวันที่ 20-21 ธันวาคม 2553 มีงาน 10 ปี สมค. ที่ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยจะเชิญที่ประชุม QA Forum มาร่วมประชุมด้วย และ สมค. จะคัดกรองมหาวิทยาลัยที่ดีมากและจัดบูรณาการให้ต้องการรับความช่วยเหลือ หรือมหาวิทยาลัยได้ที่ต้องการช่วยเหลือก็สามารถนำไปพูดคุยและเลือกช่วยเหลือโรงเรียนได้ในงานนี้ (จริง ๆ แล้ว มหาวิทยาลัยทำสิ่งนี้อยู่แล้วผ่านกิจกรรมนักศึกษา)
  - 3) ที่ผ่านมา สาอ. จัดให้มีวิพากษ์การอุดมศึกษาไทย ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีการแก้ไข เช่น นักศึกษาไทยยังมีการใช้ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษไม่ดี หรือการไม่มีรีบูฟเวิล์ด
4. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 ระบุว่า สถานศึกษาต้องจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปีเสนอต่อ สาอ. ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษา ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 และให้ใช้กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 แทน ซึ่งกฎกระทรวงใหม่นี้ไม่มีการระบุเวลา 120 วัน

5. ปัจจุบันตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน ของ สกอ. แล้วเสร็จ แต่อยู่ในระหว่างปรับคำอธิบายตัวบ่งชี้บางตัวและเตรียมสำหรับการจัดอบรมในเรื่องตัวบ่งชี้ใหม่ของ สกอ. ภายใต้อ่อนพุทธิการณ์ 2553 และ CHE QA Online System คาดว่าจะเสร็จประมาณกุมภาพันธ์ 2554
6. รูปแบบการประเมิน ข้อมูล ณ วันที่ 20 กันยายน 2553
1) สถาบันอุดมศึกษา	268 แห่ง
2) คณะวิชา	1,628 คณะ
3) วิทยาเขต	76 วิทยาเขต
4) คุณย์นักท่องเที่ยว	157 แห่ง
5) สถาบันสมทบ	x แห่ง
- โดยรอบ 1 ประเมิน มหาวิทยาลัย, รอบ 2 ประเมินมหาวิทยาลัย และ 9 กลุ่มสาขา, ในรอบ 3 ประเมินมหาวิทยาลัย และคณะวิชา
7. ตัวบ่งชี้ที่ 1 บัณฑิตบริณญาติที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี และตัวบ่งชี้ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตบริณญาติ โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ สมศ. ได้มอบให้สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) ซึ่ง สทศ. กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจ่ายค่าใช้จ่ายปีแรก 100,000 บาท ปีต่อไป ปีละ 50,000 บาท โดยสถาบันการศึกษาจะได้ผลสำรวจตามตัวบ่งชี้ดังกล่าวโดยไม่ต้องทำเอง ซึ่ง ผอ. สมศ. แจ้งว่าราคากำจัดต่อองค์กร ซึ่งที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้
- 1) สกอ. มีฐานข้อมูลระบบภาครัฐการมีงานทำของบัณฑิต (www.job.mua.go.th) โดยแต่ละมหาวิทยาลัยมีการสำรวจข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ โดยให้บัณฑิตกรอกข้อมูล ซึ่งไม่มีค่าใช้จ่าย
  - 2) มหาวิทยาลัยที่ยังดำเนินการในเรื่องคุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ยังไม่แล้วเสร็จ และมหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงหลักสูตรตาม TQF ให้แล้วเสร็จภายในปีการศึกษา 2555 ดังนั้น สถาบันการศึกษาที่ประเมินในรอบแรกสามารถประเมินตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของคุณวุฒิประเทศไทย 5 ด้าน ไปก่อน (เนื่องจากในปีการศึกษา 2554 ยังไม่มีนักศึกษาจบตาม TQF และเริ่มมีนักศึกษาจบตาม TQF ในปีการศึกษา 2557) คือ
    - (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
    - (2) ด้านความรู้
    - (3) ด้านทักษะทางปัญญา
    - (4) ด้านทักษะความล้มเหลวระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
    - (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การลือสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
 ซึ่งมีประเด็นที่ยังไม่สรุป คือ
    - คงไว้ตามนี้ และได้คะแนนเท่าไรก็เท่านั้น (อาจมีปีงมหาวิทยาลัยได้ 0 คะแนน)
    - ไม่คิดตัวบ่งชี้นี้ ดังนั้น เทลือ 95%
    - ประเมินตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของคุณวุฒิประเทศไทย 5 ด้าน ไปก่อน
  8. ประเด็นที่ สมศ. รับฟังความคิดเห็นจากที่ประชุม QA Forum แล้วจะนำไปพิจารณาอีกครั้งในที่ประชุม ในวันที่ 15 ตุลาคม 2553 และในวันที่ 26 ตุลาคม 2553 กรรมการบริหารของ สมศ. จะประชุมพิจารณาอีกครั้ง ซึ่งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินนั้นแล้ว และคาดว่าคุณมีจะแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2553

- 1) ตัวบ่งชี้ที่ 1 บันทึกปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
  - (1) กรณีที่หารหื่นตัวบ่งชี้ ใช้เข้ามารายการเทียบเคียงโดยใช้ตัวบ่งชี้ในเรื่องร้อยละของการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดได้หรือไม่ ซึ่งทาง สมค. ต้องการให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เสนอมาว่า มีอะไรสามารถเทียบเท่าได้อีก
  - (2) ลู่ทางวิธีการคำนวณ “จำนวนบันทึกที่ตอบแบบสำรวจหั้งหมดต้องลงบันทึกที่ลาศึกษาต่อในระดับบันฑิตศึกษา” ด้วย
  - (3) การเก็บตัวอย่างขนาดเท่าไร ให้ยึดตามหลักสถิติของ Yamane ซึ่งเป็นทฤษฎีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้อย่างกว้างขวางในการวิจัย และควรระบุด้วยว่า ให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินเท่าไร
- 2) ในเรื่องคำนิยามต่าง ๆ
  - (1) นิยามคำว่า “งานสร้างสรรค์” ซึ่งแบ่งตามการแบ่งกลุ่ม ISCED (International Standard Classification of Education) ”ไม่มีคณะกรรมการคัดเลือก ทั้งนี้ สมค. จะนิยามคำว่า “งานวิจัยและหรือผลงานสร้างสรรค์” เพิ่มเติม เนื่องจากในทางศิลปกรรมสามารถทำวิจัยหรือทำผลงานสร้างสรรค์ก็ได้
  - (2) คำว่า “ได้รับการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ” โดยเฉพาะระดับชาติ หมายถึงระดับใด ซึ่ง สมค. จะนิยามคำต่อไปนี้ให้ชัดเจน เช่น รางวัลระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ โดยจะนิยามให้สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ของ สกอ. ด้วย
  - (3) มีตัวบ่งชี้หลายตัวที่เกณฑ์การพิจารณาเป็น “บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80” ขอให้ สมค. นิยามความสำเร็จดังกล่าวด้วย
- 3) กรณีสถาบันการศึกษายังไม่มีตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (ร้อยละ 5) และตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (ร้อยละ 5) คะแนนการประเมินจะคิดเหลือร้อยละ 90 หรือไม่
- 4) ตัวบ่งชี้ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม เกณฑ์นี้มีปรับมาเป็นเกณฑ์ระดับคณะวิชา ปรับอย่างไร และกรณีคณะวิชาไปใช้ร่วมกับมหาวิทยาลัย นับอย่างไร ขอให้พิจารณาดำเนินการดังนี้
  - (1) มีเกณฑ์พิจารณาเป็น 2 ส่วน คือ กรณีมหาวิทยาลัยหรือคณะวิชาพิจารณาในลักษณะใด
  - (2) ให้ตรวจสอบกับตัวบ่งชี้อื่น ๆ ด้วย ที่มีเกณฑ์การประเมินในลักษณะนี้ ทั้งนี้ เพื่อผู้ประเมินและผู้รับประเมินจะได้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน
- 5) ตัวบ่งชี้ที่ 14 การพัฒนาคุณภาพราย วิธีการคำนวณและเกณฑ์การให้คะแนน ที่ปรากฏใน (ร่าง) คู่มือฯ สมค. ผอ. สมค. แจ้งว่ายังไม่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบัน
- 6) กรณีโครงการ 1 ร่วม 9
  - (1) หากมหาวิทยาลัยที่ต้องรับการประเมินในรอบแรก จะทำโครงการ 1 ร่วม 9 ได้อย่างไร เพราะมีเวลาไม่กี่เดือนที่ต้องดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามตัวบ่งชี้ที่ปรับใหม่ของ สกอ. และช่วงเวลาประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 มีเวลาเพียง 4 เดือน คือเดือนมิถุนายน - กันยายน 2554 และทั้ง 9 แห่ง ต้องประเมินในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งอาจต้องแข่งผลการประเมินกับจังหวัดการประเมินทั้ง 9 แห่ง จะออก
  - (2) โครงการ 1 ร่วม 9 สามารถเป็นโครงการ 1 ร่วม 2 หรือ 3 ได้หรือไม่ เนื่องจากมีกำลังน้อย และเมื่อช่วยเหลือมหาวิทยาลัยจะได้รับรองไว้บ้าง

- 7) สมศ. มีแนวคิดการประเมินสถาบัน ดังนี้
- (1) รับประเมินมหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไปก่อน เพราะอย่างไรก็ต้องประเมินผ่าน
  - (2) นำเอกสารมหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินไม่ผ่านในรอบที่ผ่านมาก่อน เพราะหากไม่ผ่านในรอบนี้ จะได้มีเวลาซ้อมทัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่ไม่พร้อมหากประเมินปีสุดท้าย ก็ไม่ผ่านอีก การสรุปผลการประเมินหั้งประเทศจะล่าช้าไปอีก โดยกรณีที่ไม่ผ่าน มหาวิทยาลัยต้องจัดทำแผนการพัฒนาให้กับ สมศ. ภายใน 30 วัน และจะต้องดำเนินการตามแผนเพื่อให้ผ่านภายใน 2 ปี
  - (3) คลองทั่งมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระดับดีและไม่ดี
- 8) กรณีสถาบันสมทบ ประเมินอย่างไร
- 9) ตัวบ่งชี้ของ สาอ. ในตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภานักเรียนและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน เมื่อเปรียบเทียบ กับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ในตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภานักเรียน และ ตัวบ่งชี้ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน เหมือนกับว่าตัวบ่งชี้ที่ 7.1 เกิดจากนำตัวบ่งชี้ที่ 12 และ 13 มารวมกัน และเขียนเกณฑ์สลับไปสลับมา ซึ่งมองดูว่าเป็นเรื่องเดียวกันและเมื่อพิจารณาแล้ว เกณฑ์ ของ สาอ. กว้างกว้างของ สมศ. ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยต้องเขียนผลการดำเนินงานทั้งของ สาอ. และ สมศ. (ตัวบ่งชี้นี้ทั้งของ สาอ. และ สมศ. เป็นกระบวนการ) ดังนั้น ในตัวบ่งชี้ สมศ. ควรนำผลการประเมินจาก สาอ. มาใช้เลย โดยกำหนดเป็นร้อยละ
- 10) ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ สำหรับกลุ่มสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี (ข) และกลุ่มสถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับ ปริญญาตรี (ค 2) ในตัวบ่งชี้ 16.1 ผลการพัฒนาให้บรรลุตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ ของจัดตั้งสถาบัน ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้โดย กำหนดให้สถาบันเลือกดำเนินการ 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
- ตัวบ่งชี้ 16.1.1 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ตัวบ่งชี้ 16.1.2 การสืบสานโครงการพระราชดำริ
- ตัวบ่งชี้ 16.1.3 การพัฒนานวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ตัวบ่งชี้ 16.1.4 มีหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ
- ตัวบ่งชี้ 16.1.5 การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ 16.1.6 การพัฒนาบัณฑิตพึงประสงค์
- (1) สามารถเพิ่มเติมได้อีกหรือไม่ เนื่องจากอาจมีตัวบ่งชี้บางตัวที่ยังไม่ได้ทำ
  - (2) เกณฑ์การประเมินในเรื่องการยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ วัดอย่างไร กรณีสถาบันผลศึกษามี นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาทีมชาติ หรือบุคลกรที่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้ฝึกสอนทีมชาติ หรือตัดสินระดับนานาชาติ แต่ไม่ได้รับการเชิดชูเกียรติจากองค์กรใด จะนับได้หรือไม่
- 11) ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ สำหรับกลุ่มสถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา (ค 1) และสถาบันที่เน้นการวิจัย ขั้นสูงและผลิตบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะ (ง) ในตัวบ่งชี้ 16.2.5 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันสู่สากล ในปี 2010 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุดในภูมิภาคเอเชีย (QS Asian Universities Ranking 2010) ของ QS โดยมีมหาวิทยาลัยไทย 7 สถาบันที่อยู่ใน 200 อันดับแรก และในปัจจุบัน THES จัดอันดับ มหาวิทยาลัยโลกร่วมกับ Thomson Reuters ซึ่งปีนี้ ไม่มีมหาวิทยาลัยไทยติดอันดับ โดยในเกณฑ์การประเมินข้อ 2 “ได้รับการจัดอันดับเป็นสถาบันคุณดีศึกษาชั้นนำของโลกในระดับสถาบันหรือสาขาวิชา/คณะวิชา” โดย สมศ. ได้กำหนดรายชื่อองค์กรจัดอันดับชั้นนำของโลกที่เป็นที่ยอมรับในการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ซึ่งจากรายชื่อดังกล่าว คงไม่มีมหาวิทยาลัยไทยได้ตัวแทนในข้อ 2 นี้ และในรายชื่องค์กรจัดอันดับ สมศ. ควรแยก QS และ THES เป็นอีกองค์กรหนึ่ง

- 12) การรับรองมาตรฐานระดับคณะวิชาหรือระดับสถาบัน จะใช้เกณฑ์อย่างไร ขณะนี้ยังไม่มีการสรุป โดยมีรูปแบบดังนี้
- (1) กรณีประเมินนอกที่ตั้ง ถ้าหาก ให้ถือว่าตกลงสถาบัน
  - (2) กรณีประเมินคณะวิชาเพียง 1 คณะวิชา ตก ถือว่าสถาบันตกด้วย
  - (3) กรณีพิจารณาจากสัดส่วนของคณะวิชาเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ที่ยอมรับได้ เนื่องจากคณะวิชามีความเข้มแข็งไม่เท่ากัน
9. การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ อัครประดุมพงศ์ จะสรุปแจ้งสมาชิกทราบทางอีเมลลึกครั้ง

พร้อมนี้ได้แนบเอกสารมาเพื่อทราบด้วย ดังนี้

1. สำเนาเอกสาร The World University Rankings
2. สำเนา (ร่าง) คู่มือการคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุดสำหรับใช้ในการประชุม QA Forum ครั้งที่ 8/2553 วันที่ 14 ตุลาคม 2553” ซึ่ง ดร. สมศ. จะรวมมหอสังกัดและข้อเสนอแนะจากที่ประชุม เพื่อนำเสนอที่ประชุมในวันรุ่งขึ้น และในวันที่ 26 ตุลาคม 2553 กรรมการบริหารของ สมศ. จะประชุมพิจารณาอีกครั้ง

นัดประชุมครั้งต่อไป วันศุกร์ที่ 12 พฤศจิกายน 2553 เวลา 13.00 น. เพื่อพิจารณา (ร่าง) คู่มือฯ สมศ. ในเรื่อง คำอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละตัวบ่งชี้

(นางสาวกิงทอง ยงยุทธมีชัย)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

19 ตุลาคม 2553

(นางสาวจันทนา พรหมคิริ)

หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ

21 ตุลาคม 2553